

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361449
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6118361449.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČ: 24785199, so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému P. E., V.. XX.XX.XXXX, P. X. Ž. XXX, XXX XX X. Ž., štátny občan SR, o zaplatenie 286,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 286,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 286,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom podaným na Okresnom súde Banská Bystrica podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, domáhal v konaní vedenom pod sp.zn. 26Up/883/2018 vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 286,-Eur spolu s príslušenstvom a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 nadobudol od právneho predchodcu pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, ktorú so žalovaným uzavrel dňa 19.05.2015 právny predchodcom žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o., a na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému hotovostnú pôžičku vo výške 340,-Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 7,43 Eur, pričom posledná splátka vo výške 7,10 bola splatná 12.12.2016. Dňa 19.05.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovaným aj zmluvu o poskytnutí služby komfort, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu vo výške 191,56 Eur v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov, ktorú sa žalobca rozhodol v konaní neuplatňovať. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 16.12.2016, postúpil právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať svoje záväzky, pričom uhradil len splátky v celkovej výške 54,-Eur. Žalobca listom zo dňa 17.09.2018 vyzval žalovaného pred podaním žaloby k úhrade celej dlžnej sumy, ktorú žalovaný neuhradil. Žalovanú sumu žalobca vyčíslil sumou 286,-Eur ako zostatok neuhradenej istiny (340-54).

2. Dňa 08.11.2018 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp.zn.26Up/883/2018, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 286,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

5,00 % ročne zo sumy 286,-Eur od 17.12.2016 do zaplata, spolu s trovami konania vo výške 94,38 Eur.

3. Nakoľko platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd v súlade s § 10 ods. 1 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní o tejto skutočnosti výzvou zo dňa 15.01.2019 upovedomil žalobcu a vyzval ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Podľa § 10 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí.

5. Na základe doručeného návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica v súlade s § 10 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, postúpil vec na prejednanie tunajšiemu súdu, o čom žalobcu upovedomil dňa 04.02.2019.

6. Uznesením zo dňa 26.03.2019 súd v súlade s § 167 ods. 2 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Spolu s uznesením súd opakovane doručoval žalovanému žalobu s prílohami, ktorú sa však žalovanému nepodarilo doručiť, a to ani prostredníctvom polície, nakoľko žalovaný na adrese trvalého pobytu zásielky nepreberá a ani sa tam nezdržiava. Z vyjadrenia polície súd zistil, že žalovaný sa nachádza na neznámom mieste v Anglicku, kde sa dlhodobo zdržiava, pričom skutočný pobyt žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť.

7. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodari žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

8. Nakoľko sa súdu napriek opakovaným pokusom nepodarilo zistiť adresu skutočného pobytu žalovaného, a to ani prostredníctvom polície, súd podľa vyššie citovaného § 116 ods. 2 CSP zverejnil dňa 26.03.2019 oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu, vzhľadom na čo sa žaloba považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa § 116 ods. 3 CSP súd doručoval ďalšie písomnosti žalovanému na adresu evidovanú v registri obyvateľov.

9. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 177 ods. 2 v spojení s § 297 CSP písm. b/ CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-Eur.

11. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Súd oznámením zo dňa 09.05.2019, ktoré bolo v ten istý deň vyvesené na úradnej tabuli a webovom sídle súdu, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 19.10.2015 uzavrela spoločnosť Provident Financial s.r.o. so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 340,-Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60-

tich týždenných splátkach vo výške 7,43 Eur, pričom výška poslednej splátky bola dohodnutá v sume 7,10 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť predstavovala 445,47 Eur. Celkové náklady boli tvorené súčtom úroku vyjadreného úrokovou sadzbou 23,74 % ročne, t.j. vo výške 51,52 Eur a poplatku za garantovanú službu stanoveného pevnou sumou 53,95 Eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 62,21 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 33,96 %. Spotrebiteľský úver sa za podmienok tejto zmluvy poskytol na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy.

14. Dňa 19.10.2015 bola medzi spoločnosťou Provident Financial s.r.o. a žalovaným uzavretá aj zmluva o poskytnutí služby komfort, predmetom ktorej podľa bodu 1.1 bolo poskytnutie služby spočívajúcej v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č.XXXXXXXXXX. Podľa bodu 1.2 sa žalovaný na poskytnutú službu zaviazal uhradiť odmenu vo výške 191,56 Eur v 60 pravidelných splátkach vo výške 3,19 Eur, pričom výška poslednej splátky bola dohodnutá v sume 3,35 Eur.

15. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, ktoré bolo podľa predloženého podacieho hárka zaslané na adresu žalovaného, bolo žalovanému spoločnosťou Provident Financial s.r.o. ako postupcom oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu.

16. Predžalobnou výzvou zo dňa 17.09.2018, ktorá bola podľa predloženého podacieho hárka zaslaná na adresu žalovaného, bol žalovaný zo strany žalobcu vyzvaný na uhradenie dlžnej sumy 610,27 Eur zo zmluvy č.XXXXXXXXXX.

17. Podľa predloženého výpisu splátok a úhrad k zmluve č.XXXXXXXXXX bola za obdobie od 28.10.2015 do 30.11.2015 uhradená celková suma 54,-Eur. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia len zostatku istiny vo výške 286,-Eur (340-54).

18. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

20. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

21. Vyššie uvedené skutočnosti (uvedené v bodoch 13 až 17) o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výške poskytnutých peňažných prostriedkov, o uzavretí zmluvy o poskytnutí služby komfort a splácaní poskytnutého spotrebiteľského úveru vyplývajú z predložených listinných dôkazov, pričom žalovaný tieto skutkové tvrdenia nepoprel, preto podľa § 151 ods. 1 CSP neboli medzi stranami sporné. Sporná medzi stranami nebola ani celková suma 54,-Eur, ktorú žalovaný uhradil na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepravidelnými čiastkami uvedenými v predloženom rozpise splátok a úhrad. Žalovaný nespochybnil ani tvrdenie žalobcu o postúpení pohľadávky a doručení oznámenia o postúpení pohľadávky, z ktorého mal súd preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu. Sporne nebolo ani tvrdenie o doručení predžalobnej výzvy na zaplataenie dlžnej sumy.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právne vzťahy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, založené uzavretými zmluvami, sú vzťahmi spotrebiteľskými, kde žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ, pretože pri ich uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uzavreté zmluvy sú podľa svojho obsahu tzv. typovými formulárovými zmluvami, ktoré vypracoval právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, nakoľko ich znenie bolo predtlačené na formulári, do ktorého strany sporu len vpísali chýbajúce údaje. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemohol obsah zmlúv nijako ovplyvniť. Formulárové zmluvy právny predchodca žalobcu opakovane používal pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že právne vzťahy medzi stranami sporu, založené uzavretými zmluvami o spotrebiteľskom úvere a o poskytnutí služby komfort sú spotrebiteľskými vzťahmi, preto sa na ne vzťahuje právny úprava podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase ich uzavretia.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní uplatnil len nárok na zaplatenie zostatku neuhradenej istiny zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bez úrokov a poplatkov, pričom žalobca nároky zo zmluvy o poskytnutí služby komfort v konaní neuplatnil, nebolo potrebné podrobne posudzovať náležitosti uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetom konania bol totiž len nárok na zaplatenie neuhradenej časti istiny vo výške 286,-Eur, keď výška poskytnutých prostriedkov (340,-Eur) ako aj suma, ktorú žalovaný uhradil (54,-Eur), neboli sporné. Prípadný záver súdu o tom, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa zákonné náležitosti, vzhľadom na čo by bol poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, prípadne záver súdu o neplatnosti uzavretých zmlúv, by bol pre rozhodnutie súdu o žalobou uplatnenom nároku na zaplatenie neuhradenej časti istiny bez právneho významu.

24. Čo sa týka právneho posúdenia uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd túto právne posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, na ktorú zároveň aplikoval ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonnom ustanovení, najmä:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba v rozsahu predmetu konania o zaplatenie 286,-Eur s príslušenstvom bola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný z poskytnutých prostriedkov vo výške 340,-Eur doteraz uhradil celkovú sumu 54,-Eur, súd preto podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 286,-Eur, ktorá bola predmetom konania, a ktorá predstavuje zostatok neuhradenej istiny, resp. neuhradený zostatok poskytnutých finančných prostriedkov. Poplatky, úroky, a ani iné vyúčtované náklady žalobca na súde neuplatnil, pričom podanou žalobou sa domáhal zaplatenia len neuhradenej istiny.

27. Hoci vzhľadom na rozsah predmetu konania (predmetom konania bol len nárok na zaplatenie neuhradeného zostatku poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 286,-Eur s príslušenstvom) bolo posúdenie uzavretej zmluvy z hľadiska splnenia obligatórnych zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez právneho významu, súd predsa len pre úplnosť uvádza, že zásadný význam pri ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho pre spotrebiteľa vyplývajú, aby mohol spotrebiteľ posúdiť výhodnosť, či nevýhodnosť poskytovaného úveru. Súd preto podrobil uzavreté zmluvy prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv a dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd uzavretú zmluvu posúdil s poukazom na § 11 ako bezúročnú a bez poplatkov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že termín konečnej splatnosti, ktorý je v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrený ako „siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“, nespĺňa náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. Súd pri výklade tejto zákonom stanovenej náležitosti použil tzv. legálny výklad. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu zákonodarca jasne uviedol, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmyslom a účelom tohto

ustanovenia je stanoviť jednoznačný časový okamih, termín konečnej splatnosti, a to v jasnej, určitej a jednoznačnej forme, pričom termín konečnej splatnosti musí byť v spotrebiteľskej zmluve vyjadrený tak, aby spotrebiteľovi v každom okamihu umožňoval bez ťažkostí a s istotou jednoznačne určiť dátum konečnej splatnosti úveru. Opisné stanovenie tejto náležitosti, tak ako je uvedené v uzavretých zmluvách nepostačuje, nakoľko z takéhoto opisného stanovenia spotrebiteľ nemá reálnu predstavu o termíne konečnej splatnosti poskytovaného úveru, a nie je možné ho jednoznačne identifikovať. Tento legálny výklad možno podporiť aj gramatickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia, nakoľko právna norma výslovne uvádza požiadavku na stanovenie „termínu konečnej splatnosti“. Ako opakovane dovodil odvolací súd (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/151/2012) „Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.“ Súd je toho názoru, že uzavreté zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti úverov, a preto posúdil predmetné úvery s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročné a bez poplatkov. Nakoľko v prípade uzavretých spotrebiteľských zmlúv sa jedná o formulárové zmluvy, ktoré boli aj v tejto časti vopred naformulované žalobcom, táto skutočnosť musí ísť na ťarchu žalobcu. Uvedené platí zvlášť za situácie, kedy žalobca ako dodávateľ uvádza nerovnaké pojmy a neuvádza ani termín splatnosti prvej splátky, teda od kedy (ktorým týždňom) začína plynúť 60 týždňová lehota, keď splatnosť prvej splátky „nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy“. Dodávateľ tak používa na vyjadrenie časového obdobia nerovnaké pojmy, keď pri termíne splatnosti uvádza lehotu určenú podľa týždňov, no pri termíne splatnosti splátok uvádza lehotu určenú podľa dní. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že uzavreté zmluvy termín konečnej splatnosti neobsahujú. Súd na podporu tohto svojho právneho názoru poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/256/2016 zo dňa 27.04.2017, v ktorom odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým obdobné zmluvy žalovaného s formulovaným termínom splatnosti „siedmy deň 60. týždňa po uzavretí zmluvy“ označil za zmluvy, ktoré neobsahujú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (rovnako rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, či Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05. 2013).

28. Žalobca žalobou okrem žalovanej sumy uplatnil aj príslušenstvo, a to pokračujúce úroky z omeškania. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná od 17.12.2016 bola vo výške 0,00 % ročne. Vzhľadom na uvedené a viazanosť súdu rozsahom podanej žaloby podľa § 216 CSP (žalobca uplatnil úroky z omeškania len za obdobie po postúpení pohľadávky), súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 17.12.2016. Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením, pričom toto omeškanie stále trvá, preto žalobca má voči žalovanému nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo súdom priznanej neuhradenej istiny vo výške 286,-Eur, a to odo dňa 17.12.2016 až do zaplatenia.

29. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd uložil žalovanému, aby súdom uloženú povinnosť splnil v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).